

РЕШЕНИЕ

№ 1412

гр. София, 31.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елизабет П.а

Членове: Катерина Рачева
Мария Райкинска

при участието на секретаря Таня Ж. П.а Вълчева
като разгледа докладваното от Елизабет П.а Въззивно гражданско дело № 20211000502362 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение от 29.12.2020г по гр.д. № 8115/2017г Софийски градски съд, I ГО, 23състав е осъдил, на осн. чл.49 от ЗЗД, ЕТ М. 92- Н. М. да заплати на В. И. Д. и Т. И. Е. , на всяка от тях, сумата от по 50 000лв, представляваща обезщетение за неимуществени вреди , претърпени от смъртта на тяхната майка Р. Г., починала на 10.11.2012г, вследствие на падане, осъществено на 24.07.2012г в небезопасен изкоп, направен от работниците на ЕТ М. 92-Н. М.- В. С. , Г. С. и Н. М. като технически ръководител и управител, като съдът е отхвърлил предявените искиове до пълния им размер от по 150 000лв за всяка ищца. Съдът е приел наличие на 50% съпричиняване на увреждането от страна на пострадалата Р. Г.. С решението си съдът е възложил разноските по делото съобразно изхода от спора.

С решение от 19.04.2021г по същото дело съдът е отстранил ОФГ в първоначалното си решение като е отхвърлил изцяло предявените искиове от В. И. Д. и Т. И. Е. против Топлофикация София ЕАД и Монтажи Ко ЕООД.

Решението на СГС в отхвърлителната част по отношение на Топлофикация София ЕАД , както и за сумите над 100 000лв , е влязло в сила, като необжалвано.

Решението на СГС се обжалва с обща въззивна жалба от ищците В. И. Д. и Т. И. Е. , представлявани от адв. Е. в частта, с която е отхвърлен иска против Монтажи Ко ЕООД и е прието съпричиняване на увреждането от страна на подстрадалата. Поддържат, че по делото се установяват основания за ангажиране на отговорността на Монтажи Ко ЕООД, така че същото следва да отговаря солидарно имуществено, заедно с ЕТ М. 92- Н. М., за вредите претърпени от ищците. Поддържат, че са необосновани изводите на СГС в обратен смисъл и са в противоречие със задължителна съдебна практика, уреждаща деликтната отговорност. Поддържат, че неправилно съдът е приложил разпоредбата на чл.51,ал.2 от ЗЗД и неправилно е тълкувал установените факти по делото. Молят решението на СГС да бъде отменено в обжалваната част и да бъдат осъдени ответниците Монтажи Ко ЕООД и ЕТ М. 92-Н. М. солидарно да заплатят на всяка ищца обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от смъртта на тяхната майка в размер на 100 000лв. Претендират разноски по делото и заплащане на възнаграждение на пълномощника на ищците по реда на чл.38 от ЗА.

Решението на СГС се обжалва в осъдителната част от ЕТ М. 92-Н. М., представляван от адв. М.. Въззивникът поддържа, че възложител на извършваните работи от ЕТ М. 92 Н. М. и контролиращ работата е Монтажи Ко ЕООД, поради което това дружество следва да носи имуществена отговорност за вреди при извършване на процесните изкопни работи. Поддържа, че неправилно СГС е приложил разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и определеното обезщетение за неимуществени вреди е завишено. Поддържа, че съдът не е съобразил всички обстоятелства, установени по делото, относими към определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди. Поддържа, че и лечението на пострадалата Р. Г. е допринесло за настъпването на нейната смърт, като не се оспорва пряката причинна връзка между падането на жената в изкопа на 24.07.2012г и настъпилата смърт. За установяване на обема на съпричиняване на увреждането и за установяване и на други фактори, довели до смъртта на ищцата въззивникът- ответник прави доказателствени искания. Поддържа, че първоинстанционният съд е кредитирал заключение на тройна СМЕ, въпреки заинтересоваността на едно от вещите лица. Поддържа, че обема на съпричиняване следва да бъде завишен за справедливо приложение на разпоредбата на чл.51,ал.2 от ЗЗД. Поддържа, че в нарушение на съдопроизводствените правила СГС не се е произнесъл по направени възражения от ответника в отговора на ИМ. Моли решението на СГС да бъде отменено в обжалваната част и предявените иски против ЕТ М. 92-Н. М. да бъдат отхвърлени, евентуално размерът на определеното обезщетение да бъде намален, а обемът на съпричиняване да бъде увеличен. Претендира разноските направени по делото.

По делото е постъпил отговор на въззивната жалба на ищците , депозиран от ЕТ М. 92-Н. М., с който жалбата се оспорва като неоснователна.

Ответникът „Монтажи Ко”ЕООД е депозирало писмен отговор на жалбата на ЕТ

М. 92-Н. М., с който оспорва жалбата

В о.с.з. въззивниците –ищци се представляват от адв. Е. и адв. Ч. и ищцата В. Д. се явява лично. Адвокат Е. и адв. Ч. поддържат жалбата на ищите и молят жалбата на ответника да бъде отхвърлена. Считат, че определеният размер на обезщетението е справедлив, както и че по делото не се установява съпричиняване на увреждането от страна на починалата. Претендират разноски по делото съобразно списък по чл.80 от ГПК, който представят.

Въззивниците –ищци са депозирали писмени бележки по делото, съобразно които правилно СГС е установил обвързаността на гражданския съд от постановената осъдителна присъда по отношение на работници на ЕТ М. 92-Н. М.. Поддържат, че по делото не се установява съпричиняване на увреждането от страна на пострадалата. Поддържат, че влошеното здравословно състояние на майката на ищите не може да се квалифицира като съпричиняване. Поддържат, че от доказателствата по делото се установява, че ответникът Монтажи Ко ЕООД носи солидарна отговорност заедно с ЕТ М. 92-Н. М. за заплащане на обезщетение за немиуществени вреди на деликтно основание, тъй като ръководството и контрола на извършваните изкопни работи е било съвместно.

Въззивникът ответник ЕТ М. 92-Н. М. се представлява от адв. М., който оспорва жалбата на ищите и поддържа жалбата на ответника. Поддържа, че при определяне размера на обезщетението следва да бъде съобразен фактът, че починалата е имала множество хронични заболявания, наднормено тегло и напреднала възраст. Моли да бъде съобразено и поведението на починалата при настъпването на инцидента. Претендира разноски по делото съобразно списък по чл.80 от ГПК, който представя.

Въззивникът- ответник, представляван от адв. М., депозира писмена защита по делото, съобразно която гражданският съд следва да приеме за установени всички факти, установени както в присъдата на СГС, така и в решението на САС или поне да ги цени заедно с всички други обстоятелства. Въззивникът акцентира на влошеното здравослово състояние на починалата преди инцидента, както и че е налице съпричиняване на увреждането от страна на пострадалата. Поддържа, че късното диагностициране на уврежданията на починалата също следва да бъде съобразено по делото. Счита, че ответникът Монтажи Ко ЕООД следва да носи отговорност за вредите, настъпили от процесния инцидент, че ако се приеме, че ЕТ М. 92-Н. М. носи отговорност за обезщетяване на вредите от смъртта на Р. Г., то обезщетението следва да бъде намалено по размер, за да бъде спазен критерия за справедливост по чл.52 от ЗЗД. Поддържа, че късното диагностициране на травмата на починалата, както и влошеното ѝ здравословно състояние са довели до това травма, която обичайно не завършва със смърт, да доведе до смъртта на пострадалата. Поддържа, че е налице комплекс от причини, довели до смъртта на Р. Г., което следва да бъде съобразено.

Поддържа направено възражение за погасяване по давност на иска за заплащане на лихва за забава.

Въззиваемата страна Монтажи Ко ЕООД, представлявано от адв. Р. моли да бъдат отхвърлени жалбите, с които се претендира осъждането на това дружество солидарно с ЕТ М. 92-Н. М. за заплащане на обезщетение на ишците за неимуществени вреди. Въззиваемият прави възражение за прекомерност на разноските на претендирани от двамата въззивници.

Въззиваемата страна Монтажи Ко ЕООД, представлявано от адв. Р., депозира писмени бележки по делото, съобразно които отхвърлителното решение против този ответник е влязло в сила. Поддържа, че дружеството не следва да носи отговорност за обезщетяване на вредите, които ишците търпят от смъртта на своята майка. Поддържа, че смъртта на Р. Г. е настъпила вследствие множество случайни събития. Счита, че съпричиняването на увреждането от Р. Г. е поне 95%, че смъртта ѝ се дължи на лошото ѝ физическо състояние и поредица от лекарски грешки. Поддържа, че смъртта на Р. Г. не е в пряка и непосредствена последица от извършеното от ЕТ М. 92-Н. М. деяние- необязопазяване на изкопа. Поддържа, че претендираното обезщетение е прекомерно по размер, а определеното от СГС съпричиняване- намалено. Поддържа, че следва да бъде съобразена възрастта и здравословното състояние на починалата при определяне на размера на справедливото обезщетение.

Третото лице помагач на Монтажи Ко ЕООД "Лев инс" АД се представлява от юрк. В., която поддържа, че не са застраховател на страна по делото. Поддържа, че по отношение на застрахователя е изтекла погасителна давност.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Съгласно разпоредбата на чл.269, изр.2 от ГПК по отношение на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд е обвързан от посоченото от страната във въззивната жалба, като служебно има правомощие да провери спазването на императивните материалноправни разпоредби, приложими към процесното правоотношение. В този смисъл са дадените указания по тълкуването на закона от ВКС с ТР №1/2013г по т.д. №1/2013г на ОСГТК-т.1.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е частично неправилно по съображения изложени и в двете въззивни жалби.

Съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не е спорно, че ищите В. Д. и Т.Е. са дъщери на Р. С. Г., която – не е спорно- на 24.07.2012 г е паднала в изкоп, направен от работници на ответника ЕТ М. 92-Н. М. в гр. София. Не е спорно още, че на 10.11.2012г Р. Г. е починала.

По делото пред настоящата инстанция не е спорно, че Монтажи Ко ЕООД е спечелило обществена поръчка, обявена от Топлофикация София ЕАД и на дружеството е възложено да извърши ремонт на топлопреносната мрежа в гр. София, ж.к. Люлин, на посочен административен адрес. Не е спорно, че Монтажи Ко ЕООД е подписало договор за изпълнение на възложената му работа с ЕТ М. 92-Н. М., който ЕТ фактически е извършвал СМР.

Видно от присъда по НОХД № 2078/2015 г. по описа на СГС, изменена с решение от 11.04.2017 г., постановено по ВНОХД № 1229/2016 г. по описа на САС в частта за вида и размера на наказанията, Н. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 123, ал.1 НК за това, че на 24.07.2012г в гр. София, на посочен административен адрес, поради немарливо изпълнение на занятие, представляващо източник на повишена опасност като управител на ЕТ М. 92-Н. М., в качеството на подизпълнител при подмяна на топлопреносната мрежа на Топлофикация София ЕАД, с изкопаването на изкопи и подмяна на тръби от централен тръбопровод до абонатната станция на блок, е нарушил чл. 26, т.3 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършването на СМР, като технически ръководител не е спазил изискванията на ЗБУТ за използване на строителните технологии и проекти, както и изискванията на план за безопасност и здраве по инвестиционен проект като е бил длъжен, но не е изградил ограждения на изкопа и не е монтирал пешеходни мостчета, по които да преминават пешеходците, като не са монтирани и предупредителни табели по съответния начин, чл. 30, ал.2 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършването на СМР, като технически ръководител е бил длъжен, но не е огради с плътна временна ограда съгласно изисквания на СГО и не е сигнализирал със знаци и табели или светлинна сигнализация, като с това е причинил по непредпазливост смъртта на Р. Г. на 72 години, която след падането в необезопасения изкоп получила траматични увреждания – висока шийна травма (счупване на зъба на втори шиен прешлен с изкълчване назад) и след настъпили усложнения, които довели в пряка причинно-следствена връзка до нейната смърт. Със същата присъда съдът признава за виновни Г. С. и В. С. за виновни в това, че на 24.07.2012 г., около 16,30 ч., в гр. София, поради немарливо изпълнение на занятие, представляващо източник на повишена опасност/като монтажник – отопление към ЕТ М. 92-Н. М., са нарушили т.1,9 на Приложение № 1 към чл.2, ал.2 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минимални изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на СМР, както и чл. 30, ал.2 и чл. 31, ал.2 и ал.3 от същата наредба и на Приложение № 2 на план за безопасност и здраве на инвестиционен проект като не

са изпълнили поставените от работодателя задачи / техническия ръководител/, да поставят защитни ограждения, сигнализирани с предупредителни знаци и табели при изкопаване на траншеи и ями в населени места и на места, където има движение на хора, с което са създали непосредствена причина за падане на пострадалата в необозопасения изкоп, както и на чл. 33 ЗБУТ, който изисква : всеки работещ е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, както и за здравето и безопасността на другите лица, пряко засегнати от неговата дейност, в съответствие с квалификацията му и дадените от работодателя инструкции, като в качеството си на „монтажник отопление“ двамата подсъдими не са осъществили контрол по спазване на здравословните и безопасни условия на труда, като с това са причинили по непредпазливост смъртта на Р. Г. на 72 години, която след падане в необезопасения изкоп получила травматични увреждания- висока шийна травма / счупване на зъба на втори шиен прешлен с изкълчване назад/ и след настъпили усложнения е настъпила смъртта ѝ.

Видно от представения договор от 12.07.2012 г Монтажи Ко ЕООД като изпълнител е възложил извършването на СМР – подмяна на участъци от топлопреносната мрежа на ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ ЕАД през 2012 на ЕТ М. 92-Н. М. като подизпълнител. В чл. 4.1 от договора са посочени правата и задълженията на изпълнителя- да осигури материали и консумативи за изпълнение на договора, да осигури длъжностно лице, което ще упражнява инвеститорски контрол и ще приеме обекта, да осигури авторски надзор по време на СМР, да упражнява текущ контрол върху качеството и количеството на работата, да осигури длъжностно лице, което да провежда необходимите встъпителни инструктажи и инструктажи на работното място на работниците, участващи в изпълнение на работите, предмет на договора, включително на собствените си работници, съгласно правилата за техническа безопасност и охрана на труда и ППО, в т.ч. и съгласно изискванията ЗЗБУТ и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да изисква от подизпълнителя да отстрани от обекта негови работниците , които не спазват правилата за безопасност и хигиена на труда, противопожарната охрана, строителните правила и норми, не носят лични предпазни средства и работно облекло, не спазват работното време на обекта и пропускателния режим, причиняват вреди на имуществото, до което имат досег. В чл. 4.2 от договора са посочени правата и задълженията на подизпълнителя- да проведе необходимите начални и периодични инструктажи на работниците, участващи в изпълнението на работите, предмет на договора, както и да осигури спазването от тяхна страна на изискванията на ТБОТ, да поддържа ред и хигиена на строителната площадка. Договорено е ,че подизпълнителят поема отговорността за възложените му работи и гарантира изпълнението им по подобаващо добър начин, съгласно най-добрите технически похвати, технологии, работна безопасност и осъществуване на изпълнението. Подизпълнителят се задължава да отстрани от обекта свой работник,

ако за това е постъпило искане от изпълнителя. В чл.6.6 от договора страните са уговорили, че преди да започнат монтажните работи, предмет на договора се съставя и подписва общ документ – протокол, регламентиращ специфичните изисквания от организационен и технически характер за безопасното изпълнение на СМР. Договорът е двустранно подписан.

По делото е представена застрахователна полица, сключена съгласно условията по застраховка „Професионална отговорност” и специални условия „професионална отговорност на лицата по чл.171 на ЗУТ”, видно от която Монтажи Ко ЕООД е застраховало своята професионална отговорност, с посочена застрахована дейност-проектанти- при ЗК”Лев инс”АД в периода от 17.08.2011г до 16.08.2012г за сумата до 300 000лв. Посочено е, че застрахователната премия е заплатена еднократно, при подписването на полицата.

В о.с.з. на 12.10.2018г е изслушана СМЕ, изготвена от в.л. д-р Х. М., неврохирург, съобразно която при падането в изкопа с дълбочина от около 60-80 см. Р. Г. е получила висока шийна травма – фрактура на зъба на втори шиен прешлен с изместване назад, по механизма на свръхразгъване и свръхсгъване, без неврологична симптоматика, което означава без увреждане на гръбначния мозък на това ниво. Костния откършек /абриз/ от първата фаланга на палеца на дясната ръка е получен от директна травма при падането. Според вещото лице непосредствената причина за смъртта на Г. е многоорганна недостатъчност, развила се на базата на тежките възпалителни усложнения с морфологичен израз двустранна гнойна абсцедираща бронхопневмония, гнойно -некротичен трахеобронхит, слузно-гноен бронхит и бронхиолит, сепсис на фона на съществуващи хронични заболявания на сърдечно – съдовата, дихателната, отделителната и ендокринната системи. Описаните усложнения, според вещото лице, са настъпили вследствие претърпяната шийна травма, обусловила продължително залежаване, множество инвазивни процедури, продължителна изкуствена белодробна вентилация и оперативна интервенция в шийния отдел на гръбначния стълб. Според вещото лице смъртта на Г. е настъпила по причина висока шийна травма и настъпимите в хова на лечението ѝ усложнения, настъпили на фона на хронично протичащи сърдечни заболявания, диабет и ревматоиден артрит. Според вещото лице има данни Г. да е страдала от хронични заболявания, като артериална хипертония, хронична исхемична болест на сърцето с ритъмно проводни нарушения, сърдечна недостатъчност 2-3 ст. по NYHA, аортокарциноза, белодробен емфизем, пневмофиброза, ревматоиден артрит, алергия към йод, състояние след холецистектомия, варикозни язви на двете подбедрици, стари счупвания с костно зарастване на второ и трето ребро вдясно, свръхнормено тегло. Според вещото лице хроничните заболявания и наднорменото тегло са съставлявали неблагоприятни фактори за нейното възстановяване от шийната травма и се явяват предпоставка за развитите се усложнения при лечението. Според вещото лице диагностицирането и

лечението на Г. е било своевременно и адекватно. Настъпилите усложнения в здравословното ѝ състояние не се дължат на несвоевременно диагностициране, а на придружаващите заболявания и наложения постелен режим. Според вещото лице полученият сепсис е в резултат от продължителното тримесечно реанимационно лечение и апаратна вентилация, както и множеството инвазивни медицински процедури на фона на хроничните заболявания на Г., като при възрастни пациенти с придружаващи заболявания септичните усложнения се развиват по-скоро закономерно.

В открито съдебно заседание вещото лице уточнява, че това, че травмата не е била открита в рамките на 48 часа от падането е рисково, защото при внезапно движение, като например допълнително падане, може да доведе до тежко увреждане на гръбначния мозък и фатален край.

След депозиране на заключението на вещото лице с молба от 12.10.2018г ответникът ЕТ М. 92-Н. М. прави отвод на вещото лице. Доколкото отводът е постъпил след изготвянето на заключението по поставените въпроси съдът е приел, че е налице оспорване на СМЕ и е назначил тройна СМЕ в състав от д-р Г.-специалист по съдебна медицина, д-р П.-неврохирург и д-р П. специалист по съдебна медицина.

В о.с.з. на 29.05.2019г е изслушано заключението на тройната СМЕ, съгласно което от медицинската документация по делото се установява, че Р. Г. е транспортирана в УМБАЛСМ Пирогов на 24.07.2012г, на 26.07.2012г е установено счупване на втори шиен прешлен. Според вещите лица основната причина за смъртта на пострадалата е получената висока шийна травма с последвало обездвижване и залежаване. На базата на тази травма и независимо от проведеното лечение са се развили тежки възпалителни / двустранна гнойна абсцедираща бронхопневмония, гнойно -некротичен трахеобронхит, слузно-гноен бронхит и бронхиолит, сепсис/ и дистрофични промени, които в съвкупност са довели до настъпването на непреодолима многоорганна недостатъчност, която е и непосредствената причина за настъпилата смърт. Според вещите лица Р. Г. е страдала от множество хронични заболявания на сърдечно-съдовата система / генерализирана атеросклероза, аортосклероза, коронаросклероза, хипертония с хипертрофия на сърцето и хронична исхемична болест на сърцето/, дихателната, отделителната, ендокринната системи и свръхтегло, които са благоприятствали настъпването на многоорганната недостатъчност, поради намаление на компенсаторните и резистентни сили на организма. Вещите лица са посочили, че Г. е имала множество хронични заболявания - артериална хипертония, хронична исхемична болест на сърцето с ритмично проводни нарушения, сърдечна недостатъчност 2-3 ст. по NYHA, аортокарциноза, белодробен емфизем, пневмофиброза, ревматоиден артрит, алергия към йод, като и е правена и холецистектомия, варикозни азви на двете подбедрици, както и стари счупвания с костно зарастване на второ и трето ребро вдясно по дясната мишнична линия и миомотоза на матката. Според вещите лица лечението, което е предприето на

починалата е било навременно и правилно. Според вещите лица не е установено късно диагностициране, тъй като шийната травма на починалата по принцип не е животозастрашаваща, поради което предприетите медицински интервенции са навременни, макар и травмата да е установена 48 часа след възникването ѝ и настъпилата смърт не се дължи нито на забавеното диагностициране, нито на начина на провеждане на лечението. Усложненията са резултат от продължителното обездвижване, апаратна вентилация и съществуващите хронични заболявания.

В о.с.з. заключението на тройната СМЕ е оспорено частично от ЕТ М. 92-Н. М.

В о.с.з. на 07.12.2018г са изслушани свидетелите Р. Д. и А. Е..

Свидетелката Р. Д., дъщеря на ищцата В. Д., установи, че Р. Г. е живеела с тях . Според свидетелката баба ѝ била адекватна жена, която се занимавала с домашна работа, помагала и на другата ищца. Според свидетелката майка ѝ и леля ѝ приели много тежко смъртта на майка им Според свидетелката майка ѝ имала здравословни проблеми, но след смъртта на Р. Г. те се влошили- отключила диабет, равматоиден артрит и многократно влизала в болница. Според свидетелката леля ѝ родила преждевременно заради случилото се. Свидетелката установява, че семейството било заедно ежедневно, а не само по празниците и че били много свързани помежду си.

Свидетелят А. Е., съпруг на ищцата Т. Е., установява, че Р. Г. живеела с другата си дъщеря, че той и съпругата му много разчитали, че тя ще помага за гледането на децата им. Установява, че съпругата му била бременна с близнаци към момента на инцидента и родила преждевременно, в седмия месец. Установява, че съпругата му била приета два месеца в болница, за задържане. Свидетелят установява, че всяка събота и неделя те били заедно с бабата, а през останалото време съпругата му посещавала майка си селд работа .

В о.с.з. на 22.03.2019г е изслушан свидетелят П. Ц. работил при ЕТ М. към момента на настъпване на процесното събитие. Свидетелят установява, че е работил на обекта по подмяна на тръби на Топлофикация София ЕАД . Обектът се намирал пред блок с 5-6 входа Свидетелят установява, че когато се появила пострадалата, момчетата които работели на процесния изкоп още не били свършили окончателно работата си по него и не били сложили лента да го оградят, нито мостче за преминаване. Според свидетеля били наредили неравномерно 5-6 плочки и когато се появила жената, която носела очила с голям диоптър и била с превързан крак и трудности при ходенето, тя стъпила на плочките, те се изместили и тя залитнала. Паднала в изкопа и си ударила главата , според свидетеля. Според свидетеля в този момент работниците, които работели по изкопа не били при него, тъй като станала авария надолу.

В о.с.з. на 29.05.2019г е изслушана свидетелката М. Б., личен доктор на починалата, която потвърждава установеното, че починалата е имала множество хронични заболявания .

Пред настоящата съдебна инстанция е изслушана повторна тройна СМЕ, изготвена от вещите лица д-р Ш. –неврохирург, д-р П. неврохирург и д-р М.-съдебен лекар, на които е възложена да работат само по част от въпросите на предходните СМЕ. Вещите лица установяват, че ищцата е развила усложнения на основата на получена шийна травма довела до продължително залежаване, множество медицински процедури, изкуствена белодробна вентилация и операция за стабилизиране на счупването. Вещите лица потвърждават и че ищцата е имала множество хронични заболявания- артериална хипертония, хронична исхемична болест на сърцето с ритмично проводни нарушения, сърдечна недостатъчност 2-3 ст. по NYHA, аортокарциноза, белодробен емфизем, пневмофиброза, ревматоиден артрит, алергия към йод, състояние след холецистектомия, варикозни язви на двете подбедрици, стари счупвания с костно зарастване на второ и трето ребро вдясно, свръхнормено тегло.

В о.с.з. на 02.12.2021г вещите лица допълват, че ако не е имало шийна травма, смърт при Р. Г. нямало да настъпи/ в този момент/. Според вещите лица Г. е можела да живее със съпътстващите си заболявания, но следствие на травмата е залежала, състоянието ѝ се е усложнило и това е довело до смърт. Вещите лица сочат, че помлади и здрави хора прекарват всяко заболяване по-лесно.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна:

Предявен е иск за ангажиране на имуществената отговорност на ответника за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, причинени на ишците от деликтни действия, извършени от лица, на които ответникът ЕТ М. 92-Н. М., самостоятелно или заедно с ответника Монтажи Ко ЕООД се явява възложител на работа- иск с правно основание чл.49 от ЗЗД.

Съгласно чл.49 ЗЗД, този който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Съгласно ППВС №7/1958г отговорността по чл.49 от ЗЗД е за чужди виновни противоправни действия, тя ангажира отговорността на възложителя, за вреди причинени от изпълнителя на работата и по характер е безвиновна, обезпечителна и се поражда при наличието на вреди, причинени на пострадалия от лице, на което отговорният по реда на чл.49 ЗЗД е възложил изпълнението на работа. Тези вреди следва да се установи, че са причинени виновно и противоправно от известно или неизвестно лице, но при изпълнение на възложената работа от ответника.

Съдебният състав намира за неоснователно твърдението на Монтажи Ко ЕООД, че решението на СГС по отношение на дружеството е влязло в сила.

В мотивите на основното си решение СГС е приел, че исковите против този ответник следва да бъдат отхвърлени, като не е постановил диспозитив съобразно мотивите си. Обективирал е този свой извод в решение по реда на чл.247 от ГПК.

Решението, с което съдът отстранява ОФГ в предходно свое решение става част от основното решение. В основното решение съдът е изложил факти и направил изводи, пропуснал е само отразяване на изводите си в диспозитива на решението. Когато съдът, който е постановил решението, се произнесе по реда на чл. 147 от ГПК за поправка на ОФГ, решението с което е постановена поправката, образува заедно с поправеното решение едно цяло. Поправеното решение важи с поправеното съдържание от деня, когато е било постановено, а не от деня на поправката/в този смисъл решение № 168/2013г по гр.д. № 580/2012г на ВКС/.

Ето защо, когато ищите обжалват основното решение по делото, в което са изложени мотиви за това, че исквете против Монтажи Ко ЕООД следва да се отхвърлят, въпреки че няма формиран диспозитив, то жалбата им е достатъчно основание да се разгледа правилността на тези изводи на първоинстанционния съд дали Монтажи Ко ЕООД е материално -правно легитимиран да отговаря за вредите претърпени от ищите от смъртта на тяхната майка.

Настоящият съдебен състав намира, че по делото е безпротиворечиво установена причинната връзка между смъртта на Р. Г. и падането на възрастната жена в необезопасения изкоп, направен за подмяна на тръби на Топлофикация София ЕАД. Тази причинна връзка по същество не се оспорва от ответниците по делото. Същите поддържат, че Г. е починала и поради други обстоятелства, но не отричат това, че падането в изкопа е в пряка причинна връзка със смъртта на жената. Причинната връзка между смъртта на Р. Г. и падането ѝ в изкопа е установена с влязлата в сила присъда по НОХД № 2078/2015 г. по описа на СГС. Доколкото настъпването на смъртта в причинна връзка с падането в изкопа е част от състава на престъплението, за което са осъдени виновните лица по това НОХД следва да се приеме, че е установено по обвързващ начин за настоящият състав, на осн. чл.300 от ГПК, наличието на такава между падането на Р. Г. в необезопасения изкоп и настъпилата ѝ смърт. На следващо място причинната връзка между смъртта на Р. Г. и падането ѝ в изкопа е единодушно установена от всички изслушани по делото СМЕ пред първата и пред настоящата инстанция. Всички вещи лица посочват, че първопричината за смъртта на жената е падането ѝ в изкопа, направен от работници на ЕТ М. 92-Н. М., причинило счупването на шийни прешлени и като последица залежаването на жената и настъпилите усложнения в лечението ѝ ведно със увреденото ѝ здравословно състояние.

При съвкупното тълкуване на всички посочени доказателства и становищата на страните по делото съдът приема, че по делото е установено по пълен и категоричен начин, че падането в направения изкоп за подмяна на тръби на Топлофикация София ЕАД е причинило счупването на шийен прешлен на Р. Г. , което е причината за настъпването на смъртта ѝ в конкретния момент.

По делото не е спорно, че така направеният изкоп е бил небезопасен по законоустановения ред. Този факт се установява както от присъдата по НОХД № 2078/2015 г по описа на СГС, по начин обвързващ гражданския съд, така и от разпита на свид. Ц. по делото. Необезопасяването на изкопа е противоправно и виновно деяние- бездействие , за което бездействиящите лица са осъдени с цитираната присъда.

Не е спорно по делото, че изкопът в който е паднала Р. Г. е бил направен от работници на ЕТ М. 92-Н. М.. Този факт е посочен и в присъдата по НОХД № 2078/2015 г. по описа на СГС.

Спорно е дали ответният ЕТ носи отговорността за настъпилите вреди от смъртта Р. Г., причинена от падането в изкора или дали наред с него следва да отговаря и изпълнителят на СМР, който му е възложил работата, във връзка с която е направен изкопа.

Съгласно задължителното тълкуване на закона, направено с ППВС № 17/63г, т.3 при отношения на възлагане на работа от едно предприятие на друго , отговорността за причинени вреди при извършването на тази работа зависи от това, кое дружество упражнява контрол за извършваната работа. Така ако съгласно договора между предприятията едното предприятие дължи на другото извършването на определена работа със свои работници, при негов контрол и организация на работата, отговорността за вредите от непозволено увреждане е в тежест на това предприятие. В този случай е без значение, че се извършва работа на първото предприятие. Ако обаче организацията на работата, ръководството и контролът ѝ принадлежи на предприятието, чиято работа се извършва от работниците на друго предприятие, то отговорността за непозволеното увреждане е на предприятието, чиято работа се извършва. В съдебната практика е допълнено ППВС, като е прието, че ако организацията на работата, ръководството и контролът са осъществявани едновременно от двете предприятия , отговорността за непозволено увреждане е и на двете предприятия , а отговорността им пред увреденото лице- солидарна. В този смисъл решение № 99/2020г по гр.д. № 22/2020г на III ГО на ВКС.

По делото се установява, че съгласно договора между страните от 12.07.2012г ЕТ М. и Монтажи КО ЕООД са договорили съвместни права на ръководство, контрол и организация при осъществяването на договорените СМР. В договора изрично е посочено, че Монтажи Ко ЕООД има право да упражнява текущ контрол върху качеството и количеството на работата, да осигури длъжностно лице, което да провежда необходимите въстъпителни инструктажи и инструктажи на работното място на работниците, участващи н изпълнение на работите, предмет на договора, включително на собствените си работници, има право да изисква от подизпълнителя да отстрани от обекта негови работниците , които не спазват правилата за безопасност и хигиена на труда, противопожарната охрана, строителните правила и норми, не носят

лични предпазни средства и работно облекло, не спазват работното време на обекта и пропускателния режим, причиняват вреди на имуществото, до което имат досег. Така договорените права на изпълнителя/според терминологията на договора/ означават, че по време на изпълнение на работата Монтажи Ко ЕООД имат право на текущ контрол касаещ не само изработеното, но и работниците, в това число да проведе инструктаж за полагане на безопасен труд и съответно- да изисква налагането на безопасни условия на труд и получаване на най-добри договорени резултати. Заедно с това в договора от 12.07.2012г е придвидено, че подизпълнителят има задължение да отстрани фактически, при поискване на изпълнителя, работници от обекта, но и да провежда инструктажи на работниците, участващи в изпълнението на работите, предмет на договора, подизпълнителят е поел задължение да спазва правилата за хигиена и безопасност на труда, строителните правила и норми, да поддържа ред на строителната площадка и да носи отговорност за възложените му работи като гарантира изпълнение по подобаващо добър начин. От договореното следва, че не само Монтажи Ко ЕООД носят отговорност за извършването на договорените СМР. Отговорността и контролът са споделени между изпълнител и подизпълнител, като и двамата имат функции по инструктаж на работниците, по съобразяване качеството на изработката на поръчаното, по запазване условията на безопасен труд на строителната площадка.

Договореното между ответниците в договора от 12.07.2012г навежда на извод, че двамата търговци са договорили съвместно организиране на работата, ръководството и контрол на нейното осъществяване. С оглед така договореното съвместно контролиране и организиране на възложеното с договора работа следва да се приеме, че по реда на чл.49 от ЗЗД, при настъпило увреждане на трето лице от работници, изпълняващи възложената им работа, предмет на този договор, изпълнител и подизпълнител носят обща, солидарна отговорност.

С оглед изложеното съдът намира, че по делото се установяват предпоставките за ангажиране на гаранционната отговорност на ответниците по иска Монтажи Ко ЕООД и ЕТ М. 92-Н. М. за вредите, причинени от смъртта на Р. Г. на нейните дъщери – ищци по делото. Установява се, от гореизложените мотиви, че служители на този ЕТ М. 92-Н. М., лица на които той е възложил работа, при изпълнението на тази работа са имали виновни и противоправни действия или бездействия, които са довели в пряка причинна връзка до смъртта на Р. Г.. Установява се, че изпълнението на тези работи СМР е възложено на ЕТ М. 92-Н. М. по силата на договор, сключен с Монтажи Ко ЕООД, съгласно който договор организацията, отговорността и контрола за изпълнение на работата са споделени между дружеството и ЕТ. За претърпените вреди от трети лица на деликтно основание, причинени при изпълнение на договорената работа, двамата ответници носят солидарна, обезпечителна отговорност.

По отношение на размера на дължимото се обезщетение-

Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за причинени неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Установява се по делото, че към момента на смъртта Р. Г. е била на 72 години, а ишците В. Д.- на 48 години и Т.Е.- на 35 години.

Претърпените от ишците неимуществени вреди са установени от разпитаните по делото свидетели.

С оглед установеното – настъпилата неочаквана смърт на жена , която макар и възрастна и с влошено здравословно състояние е имала живот пред себе си, майка, която е била в помощ на децата си, разчитали са на нея в бита и ежедневието , като съобрази установената привъзраност между майката и дъщерите ѝ, установеното от тях общо ежедневие , като съобрази шока от смъртта на починалата, чувството на липса от нейното отсъствие , установено от изслушаните свидетели по делото , но и като съобрази напредналата възраст на Р. Г. и нейното влошено здравословно състояние съдът приема, че по справедливост паричното обезщетение на ишците за претърпени неимуществени вреди възлиза на сума от по 80 000лв за всеки ищец. При определяне на обезщетението за неимуществени вреди следва да се съобразят конкретните, индивидуални и субективни изживявания на ишците и спрямо тях да се определи дължимото се обезщетение. При определяне на дължимите се по справедливост вреди съдът съобразява още и момента на настъпване на вредата- в случая 2012г и стандарта на живот в страната, доколкото обезщетението не следва да служи за неоснователно обогатяване.

По отношение на съпричиняването

Съгласно разясненията , дадени от ВКС с ТР № 1/2014г по т.д. № 1/2014г на ОСТК, за да се приеме съпричиняване следва да се установи наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен. Според цитираното ТР когато пострадалото лице има поведение , изразяващо се в поемането на предвидим и реално очакван риск, или в неговото неоправдано игнориране, това поведение съставлява обективен принос, който е противоправен и е в пряка причинна връзка с вредоносния резултат, последица от деликта.

По делото се установява от разпита на свид. Ц. и неговите показания не се опровергават от доказателства по делото, че за да настъпи процесният деликт и Р. Г. да падне в небезопасения изкоп тя е стъпила на няколко нестабилни плочки, подредени от работниците на ръба на изкопа, плочките се разклатили и жената е паднала в изкопа. Това поведение на пострадалата представлява поемане на предвидим риск- възрастна, нездрава физически жена покачена на нестабилна купчина плочки и надничаща в

изкоп, който риск се е реализирал. Пострадалата е negliжирала своето здраве и в причинна връзка с това е настъпил и вредоносния резултат. Установява се по делото, съобразно разясненията в ТР № 1/2014г, обективен принос на пострадалата при настъпване на нейното увреждане, които е обусловен от противоправна незаинтересованост от защитата на собственото здраве от Г..

Преценявайки обема на съпричиняването съдът приема, че приносът на пострадалата за настъпването на увреждането ѝ е по-малък от този на работниците, извършили престъпление, за което са осъдени с влязла в сила присъда. Ето защо съдът приема, че съпричиняването на увреждането от страна на пострадалата е в обем на 40% и следователно от определеното обезщетение от 80 000лв на ищца ответниците дължат солидарно сумата от по 48 000лв.

Неоснователно е въззивното оплакване на въззивника ЕТ за това, че по делото следва като съпричиняване да се съобрази и влошеното здравословно състояние на пострадалата Г.. Видно от разясненията по-горе, за да се приеме наличие на съпричиняване следва поведението на пострадалия да е противоправно. Влошеното здравословно състояние и наличието на хронични заболявания не е противоправно деяние, действие или бездействие, предприето от пострадалия в причинна връзка с деликта или увреждането, поради което няма основание да се приемат и за фактор за съпричиняване. Тези обстоятелства могат да имат отношение към размера на обезщетението за неимуществени вреди, но не и към съпричиняването на увреждането. Ако здравословното състояние на пострадалото лице има връзка с продължителността на неговото възстановяване или невъзможността да се възстанови и евентуално- с настъпилата смърт, в този случай това обстоятелство може да се приеме като относимо към размера на дължимото се обезщетение, но не и като принос за настъпването на деликта или увреждането.

Неоснователно е оплакването на въззивника ЕТ, че следва да се съобразяват като установени всички факти, възприети от наказателния съд при постановяване на неговата присъда. Кои факти, възприети от наказателния съд са обвързващи гражданския съд е посочено в чл.300 от ГПК и това са извършено ли е деянието, противоправността му и вината на дееца. Никакви други факти, установени от наказателния съд не могат да се считат установени или обвързващи гражданския съд. Това се отнася и до поведението на пострадалия, който не е подсъдим по наказателното производство и чистото поведение не е предмет на изследване по наказателното производство. Ето защо, независимо какво е приел наказателния съд по отношение на пострадалия, ако неговото поведение не е било предмет на наказателното производство и не е част от състава на престъплението, то така установеното не обвързва гражданския съд.

Неоснователно е оплакването и на двамата ответници ЕТ М. 92-Н. М. и Монтажи

Ко ЕООД, че следва да се съобрази, че смъртта на Р. Г. е обусловена от множество други обстоятелства и действия и бездействия и на други лица. Съгласно чл.53 от ЗЗД ако увреждането е причинено от неколцина те отговарят солидарно. Съгласно чл.122 от ЗЗД кредиторът може да иска изпълнение на цялото задължение от всеки един от солидарните длъжници. С оглед така посочените разпоредби на ЗЗД кредиторите-ищци имат право да претендират пълно обезщетяване на техните неимуществени вреди от всеки един от виновните за настъпването на деликтни вреди и то в пълен размер. Ако ответниците считат, че и други са виновни за настъпването на вредите на ищите, те дължат пълно удовлетворяване на ищите, но могат в самостоятелно производство да доказват, че и други са виновни за тези вреди и какъв е обема на отговорността на всеки отговорен. Това по никакъв начин не засяга правата на ищите в настоящия процес и не ограничава отговорността на двамата ответници в настоящото производство да заплатят обезщетение в пълен размер на правоимащите ищци.

По отношение на обезщетението за забава

Върху присъдените главници ответниците ЕТ М. 92-Н. М. и Монтажи Ко ЕООД дължат лихва за забава, считано от момента на смъртта на Р. Г. – 10.11.2012г, на осн. чл. 84,ал.3 от ЗЗД.

В отговорите си на исковата молба ответниците ЕТ М. 92-Н. М. и Монтажи Ко ЕООД правят възражение за погасяване по давност на иска за заплащане на обезщетение за забава.

Съгласно чл. 11, б.В от ЗЗД вземанията за заплащане на лихви се погасяват с 3-годишна давност. Исковата молба по настоящото дело е предявена на 26.06.2017г, с което е прекъсната течащата погасителна давност. По давност се явяват погасени вземанията на ищите за лихва за забава за периода до 26.06.2014г. Ето защо, исковите за присъждане на лихва за забава върху главниците от по 48 000лв, следва да бъдат отхвърлени за периода от 10.11.2012г до 25.06.2014г, като погасен по давност.

По отношение на третото лице помагач на Монтажи Ко ЕООД

Неоснователно е оплакването на помагача, че участва по делото без да са налице законовите предпоставки за това. Видно от представената застрахователна полица Лев инс АД е застраховал професионалната отговорност на Монтажи КО ЕООД, като проектант, за период, в рамките на който е настъпил процесния инцидент. Дали настъпилият деликт е застрахователен риск и дали застрахователят носи отговорност по него не е предмет на настоящия спор.

Изводите на двете съдебни инстанции частично не съвпадат. Решението на СГС, ПГО, 23 състав следва да бъде отменено в частта, с която предявените искове за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди са уважени за сумата над 48 000лв до 50 000лв и в тази част исковите следва да бъдат отхвърлени. Решението следва да бъде отменено и в частта, с която са уважени исковите за заплащане лихва за забава за

периода от 10.11.2012г до 25.06.2014г и тези искове следва да бъдат отхвърлени. Решението следва да бъде отменено и в частта, с която са отхвърлени исковете против Монтажи Ко ЕООД за сумата от 48 000лв и така предявените искове следва да бъдат уважени, като дружеството бъде осъдено солидарно с ЕТ М. 92-

Н. М.. В останалата си част решението на СГС следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По отношение на разноските:

Поради изменения изход от спора на изменение подлежат и разноските , присъдени от СГС.

Против разноските, възприети от СГС няма оспорване по реда на чл.248 от ГПК, поради което и настоящият състав се счита обвързан от тях.

С оглед изхода от спора на пълномощника на ищите се дължи възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА в размер на 1449.60лв за една ищца или общо сумата от 2899.20лв, над която сума първоинстанционното решение следва да бъде отменено.

На ответника ЕТ М. 92-Н. М. се дължат разноски за производството пред СГС в размер на 5712лв или сумата от още 312лв.

На ответника Монтажи Ко ЕООД за производството пред СГС , с оглед изхода от спора, се дължат разноски от 6222лв, над която сума решението на СГС следва да бъде отменено.

За производството пред СГС ответниците дължат държавна такса по сметка на СГС в размер на 1920лв, както и 90лв- съдебно-деловодни разноски.

За производството пред САС ответникът Монтажи Ко ЕООД дължи държавна такса в размер на 960лв. Ответникът ЕТ М. 92-Н. М. не дължи държавна такса по сметка на САС, тъй като въззивната жалба на ищите по отношение на този ответник се явява неоснователна като краен резултат.

За защита пред настоящата инстанция на пълномощника на ищите адв. Е. се дължи възнаграждение в размер на 3388.80лв по реда на чл.38 от ЗА. Сумата се получава като се съобрази обжалвания интерес- 100000лв за всяка ищца, минималният размер на адвокатското възнаграждение по реда на чл.7,ал.2 от НМРАВ за всяка ищца при този интерес- 3530лв и изхода от спора. Получава се сума от 1694.40лв възнаграждение за защита на всяка ищца или общо сумата от 3388.80лв.

На ответника ЕТ М. 92-Н. М. се дължат разноски от 3952лв, която сума се получава като се съобразят пълния размер на претендираните разноски 7 600лв и изхода от спора.

На ответника Монтажи Ко ЕООД се дължат съдебно деловодни разноски от 4680лв, от общо претендирани 9000лв.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 262117 от 29.12.2020г, поправено с решение от 19.04.2021г и двете постановени по гр.д. № 8115/2018г по описа на Софийския градски съд, ГО, I-23 състав, в частта , с която предявените искиове от В. И. Д. и Т. И. Е. против ЕТ М. 92-Н. М. за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди са уважени за сумата над 48 000лв до 50 000лв, в частта, с която са уважени исковите на В. И. Д. и Т. И. Е. против ЕТ М. 92-Н. М. за заплащане лихва за забава за периода от 10.11.2012г до 25.06.2014г , в частта, с която са отхвърлени исковите на В. И. Д. и Т. И. Е. против Монтажи Ко ЕООД за сумата от по 48 000лв за всяка ищца- претендирано обезщетение за неимуществени вреди , ведно с лихва за забава за периода от 26.06.2014г, в частта, с която В. И. Д. и Т. И. Е. са осъдени да заплатят разноси на Монтажи Ко ЕООД за сумата над 6222лв, както и в частта с която ЕТ М. 92-Н. М. е осъден да заплати адвокатско възнаграждение за сумата над 2899.20лв , държавна такса по сметка на СГС за сумата над 1920лв и съдебно-деловодни разноси за сумата над 90.00лв. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА Монтажи Ко ЕООД с ЕИК175329555 да заплати на В. И. Д. с ЕГН ***** и на Т. И. Е. с ЕГН ***** сумата от по 48 000лв на всяка от тях- обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие смъртта на тяхната майка Р. С. Г., починала на 10.11.2012г , вследствие падане на 24.07.2012г в небезопасен изкоп, на осн. чл.49 от ЗЗД, ведно със законната лихва върху главниците считано от 26.06.2014г до окончателното им изплащане, които суми дължи солидарно с ЕТ М. 92-Н. М. с ЕИК 121177179, както и сумата от 2899.20лв-разноси, присъдени от СГС, която сума дължи заедно с ЕТ М. 92-Н. М. с ЕИК 121177179.

ОТХВЪРЛЯ предявените искиове от В. И. Д. с ЕГН ***** и на Т. И. Е. с ЕГН ***** против ЕТ М. 92-Н. М. с ЕИК 121177179 за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени вследствие смъртта на Р. Г., настъпила на 10.11.2012г , като последица от падане в изкоп, на осн. чл.49 от ЗЗД за сумата от по 2 000лв за всяка ищца, представляваща разликата между дължимите се 48 000лв и присъдените 50 000лв, както и исковите за заплащане на лихва за забава за периода от от 10.11.2012г до 25.06.2014г .

ПОТВЪРЖДАВА решение № 262117 от 29.12.2020г, поправено с решение от 19.04.2021г и двете постановени по гр.д. № 8115/2018г по описа на Софийския градски съд, ГО, I-23 състав в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА Монтажи Ко ЕООД с ЕИК175329555 да заплати държавна такса по сметка на СГС в размер на 1920лв и съдебно-деловодни разноски в размер на 90.00лв, които суми дължи заедно с ЕТ М. 92-Н. М. с ЕИК 121177179.

ОСЪЖДА Монтажи Ко ЕООД с ЕИК175329555 да заплати по сметка на Софийски апелативен съд държавна такса в размер на 960лв, на осн. 78,ал.6 от ГПК.

ОСЪЖДА В. И. Д. с ЕГН ***** и на Т. И. Е. с ЕГН ***** да заплатят на ЕТ М. 92-Н. М. с ЕИК 121177179 сумата от още 312лв- разноски, направени пред СГС , както и сумата от 3952лв- разноски, направени пред САС на осн. чл.81 вр. чл. 78,ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА В. И. Д. с ЕГН ***** и на Т. И. Е. с ЕГН ***** да заплатят на Монтажи Ко ЕООД с ЕИК175329555 сумата от 4680лв- разноски, направени пред настоящата инстанция, на осн. чл.78,ал.3 от ГПК.

ОСЪЖДА Монтажи Ко ЕООД с ЕИК175329555 и ЕТ М. 92-Н. М. с ЕИК 121177179 да заплатят на адвокат Б. Евг. от САК възнаграждение за защита пред САС на осн. чрл.38 от ЗА сумата от 3388.80лв.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на Монтажи Ко ЕООД- ЗК Лев инс АД.

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред ВКС в 1-месечен срок от връчването му на страните при условията на чл.280,ал.1 и ал.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____